

**בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית דין להגבלים עסקיים**

בפני: כבוד השופט י. עדיאל - המשנה לאב"ד
פרופ' י. גרוס - חבר
פרופ' א. פרידמן - חבר

ה"
ע
9/
97
בק
ש
ה
3/
98

המבקשת: קווי זהב שירותי תקשורת בינלאומיים
ע"י ב"כ: עו"ד יוסי לוי ושות', ו/או ב"כ מלצר ושות'

נגד

המשיבים: 1. בזק בינלאומי בע"מ (העוררת)
2. הממונה על ההגבלים העסקיים

ע"י ב"כ: 1. עו"ד ד"ר י. וינרוט ושות'

תמצית:

הגבלים עסקיים - צירוף משיב לערר על קביעת הממונה

עובדות:

המשיבה 1 הגישה ערר על קביעת הממונה על ההגבלים לפיה ניצלה מעמדה כמונופולין לרעה בניגוד לסעיף 29א. המבקשת עותרת להצטרפותה כמשיבה לערר בנימוק כי להחלטה בערר תהא השלכה עליה - כמפעילת שירות שיחות בינלאומיות ומחמת שתחילתו של הליך, מקורו בתלונתה כנגד המשיבה 1.

נפסק:

1. אין בעובדה שתחילתו של הליך בתלונת המבקשת אצל הממונה, כשלעצמה, כדי להצדיק צירופה של המבקשת (סעיף 7).
2. היריבות העיסקית החריפה שבין המבקשת למשיבה 1 מעלה חשש שצירוף המבקשת יגרור להסטת הדיון לענינים שאינם נוגעים ישירות להליך (סעיף 8).

3. קביעת הממונה אשר עשויה לשמש ראיה בהליך עתידי שבין המבקשת למשיבה 1, אינה מצדיקה כשלעצמה, את צירוף המבקשת (סעיף 9).
4. על מנת להצדיק צירוף משיב מחמת תרומתו להליך, יש לפרט מהות התרומה (סעיף 11).
5. יש ליתן משקל השולל צירוף המבקשת לכך שחלק מחומר החקירה כולל סודות מסחריים של המשיבה 1 (סעיף 13).
6. **הבקשה נדחית**

החלטה

1. בזק בינלאומי בע"מ (להלן - "בזק בינלאומי") מערערת בערר זה על קביעת הממונה על ההגבלים העסקיים על פי סמכותו מכוח סעיף 43(א)(5) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988 (להלן: "החוק"), לפיה ניצלה "בזק בינלאומי" את מעמדה כבעלת מונופולין בשוק השיחות הבינלאומיות לרעה באופן העלול להפחית את התחרות בעסקים או לפגוע בציבור, בניגוד לסעיף 29א לחוק.
2. קווי זהב שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ (להלן - "קווי זהב") מבקשת להצטרף כמשיבה לערר.
3. "קווי זהב" מבססת את מעמדה בהקשר זה על כך שהיא עצמה הינה חברה העוסקת במתן שירותי בזק בינלאומיים מכוח רשיון כללי שהוענק לה על ידי שרת התקשורת, על כך שקביעתו של הממונה נעשתה בעקבות תלונתה ועל כך שהתנגדותה של "בזק בינלאומי", שבה ראה הממונה משום ניצול לרעה של מעמדה המונופוליסטי בשוק השיחות הבינלאומיות, נועדה לפגוע ואף פגעה בה בפועל.
4. על רקע זה סבורה "קווי זהב" כי היא מהווה "צד טבעי" להליך זה ועל כן יש לצרפה להליך, זאת מהשיקולים הבאים:
  - א. להכרעת בית הדין בערר זה עשויה להיות השלכה ישירה על פעילותה כבעלת רשיון כללי להפעלת שירותי בזק בינלאומיים;
  - ב. הקביעה נשוא הערר נעשתה בעקבות תלונתה;
  - ג. קביעת הממונה, בהיותה ראיה לכאורה בכל הליך משפט מכח סעיף 43(ה) לחוק, עשויה להשליך על מעמדה וזכויותיה של "קווי זהב" בכל הליך משפטי בו תבקש לנקוט כנגד "בזק בינלאומי" בגין הפעולות נשוא קביעת הממונה;
  - ד. ל"קווי זהב" מידע עובדתי על פעולותיה של "בזק בינלאומי" העומדת למבחן במסגרת ערר זה, ואשר לא זכה, לטענתה, להתייחסות בהחלטת הממונה ומן הראוי ליתן לה הזדמנות להציג מידע עובדתי זה בפני בית הדין כדי לחזק את החלטת הממונה.

5. הממונה אינו מתנגד לצירוף, אך הוא גם אינו תומך בכך, שכן, לדעתו, הבקשה אינה מגלה באופן ברור מה היא התרומה שתוכל "קווי זהב" להרים לדיון. "בזק בינלאומי" מתנגדת לבקשה בכל תוקף.

6. איננו סבורים שיש בנימוקיה של "קווי זהב" כדי להצדיק את צירופה להליך, זאת מהטעמים שיפורטו בהמשך.

7. ראשית, אין מקובלת עלינו ההנחה/טענה שביסוד הבקשה לפיה "קווי זהב" הינה צד טבעי להליך זה רק משום שקביעתו של הממונה נעשתה בעקבות תלונתה.

על פי סעיף 43 לחוק, לבעל המונופולין זכות ערעור על קביעת הממונה כי ניצל את מעמדו לרעה. על פי תקנה 15 לתקנות ההגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988 (להלן - "התקנות"), המשיב בערר הוא הממונה. משמע, כפי שנקבע בערר 1/93 דלק חברת הדלק הישראלית בע"מ ואח' נ' הממונה על ההגבלים העסקיים, ההגבלים העסקיים, כרך א', 285, בעמ' 288, המבקשת איננה צד טבעי לדיון.

בית הדין אמנם רשאי, וזו היא בקשתה של "קווי זהב", "... לצרף כבעל דין מי שימצא לנכון ובתנאים שייראו לו", (תקנה 27 לתקנות). אולם, מי שצורף לדיון על פי תקנה זו איננו צד להליך בזכות, וודאי איננו צד טבעי להליך.

כך הדין גם לגבי מתלונן בתחום הפלילי (וניצול לרעה על-פי סעיף 29א לחוק, אם מצטרפת אליו כוונה להפחית את התחרות בעסקים או לפגוע בציבור, הוא בגדר עבירה פלילית מכוח סעיף 47 לחוק), שאין לו כל מעמד בהליך הפלילי עצמו.

8. לא זו בלבד שהמבקשת אינה צד טבעי לדיון, אלא שבנסיבות העניין אנו סבורים כי קיים חשש שהיריבות המסחרית והעסקית החריפה בין "קווי זהב" לבין "בזק בינלאומי" עשויה לפגוע בהליך ולנתב את הדיון לזירת היחסים, המחלוקות וההתנצחויות שבין השתיים. אפילו יקבע בית הדין תנאים להצטרפות לשם הפגת או הקטנת החשש האמור, גם אז יקשה למנוע את גלישת הדיון לנושאים וטענות הנגזרים מהיריבות שבין שתי המתחרות ואשר אין להם נגיעה ישירה להליך.

9. גם העובדה שקביעת הממונה עשויה להיות ראייה לכאורה בכל הליך משפט שבו תבקש "קווי זהב" לנקוט בעתיד כנגד "בזק בינלאומי" (מכוח סעיף 43(ה) לחוק), אין בה כדי להצדיק את הצירוף.

התנהגות שיש בה משום ניצול לרעה של מעמדו של בעל מונופולין עשויה מטבעה לפגוע בציבור רחב, אך אין להעלות על הדעת שכל מי שעשוי לבקש בעתיד לעשות שימוש ראייתי בקביעת הממונה יוכל להצטרף כצד לדיון. גם פסק דין מרשיע בתחום הפלילי יכול, על פי סעיף 42א לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א - 1971, לשמש כראיה בהליך משפטי אחר. אולם בכך אין כדי להכשיר את צירופו לדיון הפלילי של כל מי שעשוי להיות מעוניין בראיה זו.

10. שיקול נוסף לעניין זה הוא כי הקביעה שבמחלוקת נוגעת לאירוע שאירע בעבר, ואין היא צופה פני העתיד, כמו למשל הסדר כובל, שאם יאושר, עשוי יהיה לצמצם את התחרות במשק ולהשפיע באופן ישיר על צדדים שלישיים. נכון הדבר כי פסק הדין שיינתן בערר עשוי לקבוע הלכות שתהא להן השלכה על נורמות ההתנהגות והתחרות העסקית בשוק זה בעתיד. אולם אפשרות כזו קיימת לגבי כל פסק דין, ואין בה כדי להצדיק את צירופו לדיון של כל מי שעשוי להיות מעוניין בעיצובן של נורמות התנהגות אלה.
11. נימוק חשוב בהקשר זה הוא זה הנוגע לתרומתו של הצירוף להליך. אולם, טענת "קווי זהב" לפיה בידה "מידע עובדתי אודות פעולותיה של העוררת, העומדות למבחן במסגרת ערר זה, ואשר לא זכה להתייחסות בהחלטת הממונה אותו היא מבקשת להציג בפני בית הדין "על מנת שיוכל לבחון אם אין הוא מחזק את ההחלטה", הוא טיעון כללי הנעדר פירוט של ממש, ואין בו כדי להצדיק את הצירוף.
- מעבר לכך, העובדה שמדובר במידע שלא עבר את "המסננת" של הממונה רק מחזקת את החשש שמדובר בחומר ראיתי שאינו ראוי להצגה במסגרת הליך זה.
12. גם השיקול של יעילות הדיון ומיקודו בסוגיות שבמחלוקת אינו תומך בצירוף. האינטרס הציבורי שעליו נועדה הקביעה להגן אינו מזדהה עם האינטרס של המבקשת ובנסיבות העניין אנו סבורים כי ראוי שייצוגו של אינטרס זה יופקד בידו של הממונה לבדו, והוא זה אשר יפעיל את שיקול דעתו באשר לראיות ולטענות אשר תובאנה בפני בית הדין. אין כמוהו מניעה כי הממונה ייעזר, כפי שאנו מבינים שנעשה גם בעבר, במידע ובראיות המצויות בידי המבקשת.
13. קושי נוסף הכרוך בצירוף, שעליו הצביע הממונה, נובע מכך שחומר החקירה מורכב ברובו הגדול ממסמכים פנימיים של העוררת, לרבות מסמכים שבהם לאורה סודות מסחריים, שאותו אין לחשוף בפני "קווי זהב".
14. הבקשה נדחית.

ניתן היום, ט"ו באייר תשנ"ח (11.5.1998), והודע.